

Nr. 367 van het arrest

Nr. Corr. Folio

Nr. 2015 CO 97 van het parket (1ste aanleg : nr.: LE.66.L9.4441-12)

Nr. 2015 BC 108 van de griffie

Behouding

ARREST

Het Hof van Beroep te Brussel, 15de kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

De zaak van het Openbaar Ministerie en van :

791

De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van de provincie Vlaams-Brabant, met kantoren te 3000 Leuven, Dirk Boutsgebouw, Diestsepoort 6 bus 93,

eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester Walter Damen, advocaat aan de balie van Antwerpen,
loco meester Philippe Declercq, advocaat aan de balie van Leuven,

TEGEN :

792

_____, geboren te _____ op _____ wonende te
Bekkevoort,

beklaagde,
vertegenwoordigd door meester Frank Janssen, advocaat aan de balie van Limburg.

1. TENLASTELEGGINGEN

Beklaagd van : te , op een onbepaalde datum tussen 1 november 2009 en 1 april 2001, op een perceel gelegen te , eigendom van ;

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a, en meerbepaald : het hebben opgetrokken van een afsluiting (metalen constructie met draad en roosters), zonder te beschikken over de nodige vergunning.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van Leuven 1 , op 28 januari 2014, ref. : 72-T-28/01/2014-00913.

2. BESTREDEN BESLISSING

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 30 december 2014 door de eiser tot herstel en dit tegen alle beschikkingen op burgerlijk gebied;
- 31 december 2014 door het openbaar ministerie tegen de beklaagde;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de 18de kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 16 december 2014 dat als volgt beslist :

Verklaart de strafvordering ontvankelijk doch ongegrond;

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging niet bewezen en spreekt de beklaagde vrij;

Laat de kosten, begroot op 38,96 euro, ten laste van de Belgische Staat;

Verklaart zich niet bevoegd te oordelen omtrent de vordering tot herstel, gelet op de vrijspraak van de beklaagde;

Beveelt overeenkomstig art. 6.2.1 VCRO dat deze beslissing op de kant van de overgeschreven dagvaarding of van het overgeschreven exploit ingeschreven wordt op de wijze bepaald in art. 84 Hypotheekwet. Bij gebreke aan overschrijving vermeld in het eerste lid, dient deze beslissing ingeschreven op de kant van de overschrijving van de titel van verkrijging.

De rechtbank beveelt tot slot overeenkomstig art. 6.2.2 VCRO dat deze beslissing wordt ingeschreven in het vergunningenregister van de gemeente waar het onroerend goed gelegen is.

3. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Gehoord het verslag van raadsheer De Gryse.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen, zoals ter zitting ontwikkeld door meester Damen.

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, zoals ter zitting ontwikkeld door meester Janssen.

Gezien de neergelegde conclusies en stukken.

4. BEOORDELING

1. De hogere beroepen zijn tijdig ingesteld en regelmatig naar vorm.

Over de strafvordering.

2. De feiten van de telastlegging zijn bewezen in hoofde van de beklaagde

De inbreuk is gesitueerd op het perceel te _____ dat op het kadaster
gekend is op _____ en dat eigendom is van _____

Dat perceel is langs de voorzijde gelegen aan de _____ het is bebouwd,
de tuin wordt achteraan begrensd door een haag en achter die haag loopt – nog
steeds op hetzelfde perceel – een drie meter brede voetweg, die ook over het
achterste deel van de naastliggende percelen van de _____ loopt.

De beklaagde is landbouwer; hij bewerkt een akker die gelegen is achter die percelen van de Bij het omploegen en inzaaien van de akker, heeft de beklaagde de perceelsgrenzen niet gerespecteerd, maar heeft hij ook de voetweg die over verschillende percelen loopt, "meegenomen".

Uit de stukken van het strafdossier (onder meer de vaststellingen in het aanvankelijke proces-verbaal en de bijgevoegde foto's) blijkt dat de beklaagde ook op het perceel van enkele meters van de voetweg heeft omgeploegd en ingezaaid; waar het niet-bewerkte deel van de voetweg eindigt – op het perceel van, heeft de beklaagde met metalen roosters de weg versperd, zodat wandelaars die de voetweg gebruiken niet verder kunnen lopen waar die voetweg eindigt en de akker begint.

3. De beklaagde voert aan dat de door hem geplaatste constructie was vrijgesteld van de vergunningsplicht en dat dit dus geen strafbare inbreuk op artikel 4.2.1 VCRO oplevert.

Een stedenbouwkundige vergunning is niet nodig voor afsluitingen tot een hoogte van twee meter in de zijtuin en achtertuin van een perceel (artikel 2.1.5° 5° Besluit van de Vlaamse Regering van 6 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is).

Onder "open afsluiting" wordt verstaan een afsluiting in draad of draadgaas (artikel 1.1.8° van hetzelfde besluit).

De afsluiting die de beklaagde heeft geplaatst bestond uit roosters in metaal en betonijzer. Dat is geen afsluiting in draad of draadgaas en voor deze door de beklaagde geplaatste afsluiting is er dus wel een vergunning vereist.

Door de afsluiting te plaatsen zonder de vereiste stedenbouwkundige vergunning, heeft de beklaagde Prinsen een inbreuk gepleegd op artikel 4.2.1.1°, a VCRO, strafbaar gesteld door artikel 6.1.1 VCRO.

Het feit van de telastlegging is bewezen.

4. Het bewezen feit is niet strafbaar met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf.

Zonder de ernst van het gepleegde misdrijf weg te cijferen, acht het hof het gepast de uitspraak van veroordeling van de beklaagde op te schorten, volgens de termen en voorwaarden gesteld door de Probatiewet.

Het opleggen van een straf dringt zich niet op, mede gelet op het relatief gunstige strafverleden van de beklaagde – die buiten een geldboete van 50 euro wegens een overtreding van de Kieswetgeving nog geen strafrechtelijke veroordelingen heeft opgelopen –, het tijdsverloop sedert de feiten en de vaststelling dat de beklaagde de constructie inmiddels heeft afgebroken en verwijderd.

Voormelde maatregel, opgelegd voor een duur van één jaar, zal de doeleinden van de strafvervolgning kunnen verwezenlijken, zonder de sociale reclassering van de beklaagde in het gedrang te brengen.

De beklaagde werd tijdens de behandeling van de zaak door het hof ingelicht over de draagwijdte van deze maatregel, hij werd gehoord in zijn opmerkingen dienaangaande en hij heeft daarmee ingestemd.

5. De beklaagde wordt veroordeeld tot het betalen van een vaste vergoeding van 51,20 euro en tot de gerechtskosten.

De burgerlijke belangen worden aangehouden overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het wetboek van Strafvordering.

Over de herstellvordering.

6. De gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur heeft op 10 april 2013 een herstellvordering aanhangig gemaakt bij het openbaar ministerie, nadat de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid op 21 maart 2013 positief advies had verleend. De dagvaarding van 10 januari 2014 werd overgeschreven op het hypotheekkantoor Leuven 1.

7. Een deskundige van de Afdeling inspectie en handhaving ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed is op 21 oktober 2016 opnieuw ter plaatse gegaan en heeft vastgesteld dat de wederrechtelijk geplaatste constructie intussen volledig werd verwijderd.

Voor het hof heeft de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur laten weten dat hierdoor zijn herstellvordering zonder voorwerp geworden is.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK;

Gelet op de in het bestreden vonnis door de eerste rechter aangehaalde wetsartikelen,
alsook de artikelen:

- 24 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 210, 211 en 211bis van het Wetboek van Strafvordering;
- 1, 3, 5 en 6 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;
- 4.2.1.1°, a en 6.1.1.1° VCRO;
- 84 Hypotheekwet;
- 28-29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Doet het bestreden vonnis te niet;

Over de strafvordering

Met eenparige stemmen, verklaart het feit van de telastlegging bewezen;

Schort de uitspraak van de veroordeling van de beklaagde op gedurende een termijn van één jaar onder de voorwaarden van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;

Veroordeelt de beklaagde tot het betalen van een vaste vergoeding van 51,20 euro en tot de kosten van de strafvordering, begroot op 38,96 euro in eerste aanleg en op 193,93 euro in graad van hoger beroep;

Houdt de burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering;

Over de herstellvordering

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is;

Zegt dat het gewezen arrest :

- moet worden ingeschreven, op de wijze bepaald in artikel 84 van de Hypotheekwet, op de kant van de overgeschreven dagvaarding op het hypotheekkantoor van Leuven 1 (ref. 72-T-28/01/2014-00913);
- moet worden ingeschreven in het vergunningsregister van de stad

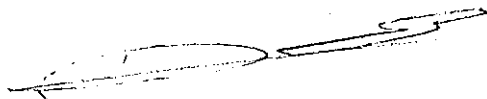
Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van 20 maart 2017, waar aanwezig waren:

- de heer G. De Coninck,
- de heer Ph. Soetaert,
- de heer B. De Gryse,
- de heer B. Pieters,
- de heer Th. Gillioen,

raadsheer d.d. voorzitter,
raadsheer,
raadsheer,
substituut-procureur-generaal,
griffier.

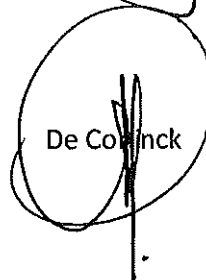
Gillioen

Soetaert

De Gryse

De Coninck